

פירוש.

2. בפקודה הזאת —

„ההתאחדות“ מובנה התאחדות הצופות, שאוגדה לפי כתבה-זכויות המלכותי, אשר הוענק ביום הארבעה-עשר בדצמבר, 1922 ;
 „נציבה“ מובנה האדם המכהן במשרת נציבה לצופות בפלשטינה (א"י). או הממלא את מקומו ;
 „צופה“ מובנה מדריכה שמונתה בכתב, מדריכת גורים, צופה או גורה, שהוכרו בתפקידים אלה לפי תקנון ההתאחדות, וכוללת את כל מדריכות ההתאחדות ;
 „תקנון ההתאחדות“ מובנו התקנון המתייחס להתאחדות, הכלול בספר הנקרא „Policy Organisation and Rules, 1943“ כפי שתוקן או הוחלף מוזמן לזמן, והכפוף לכל שינויים, שאושרו בצורה הנאותה בהתאם לאותו תקנון, כדי להלום את התנאים המקומיים בפלשטינה (א"י).

צפצום שימוש בפרי ההתאחדות.

3. לא יותר לשום אדם, שאינו מורשה כהלכה וזכאי לעשות כן לפי תקנון ההתאחדות, ללבוש, לעטות, או לשאת, בפורמבי כל מדים, שלט, אות, או סמל, שלפי התקנון האמור מותרים הם במיוחד לשימוש בהרשאתה של ההתאחדות, או שאפשר לחשבם באופן מסתבר לחיקוי של הנ"ל לפי אותם סגנון או אופן, עדיכדי שייצרו רושם כי אותו אדם זכאי לפי התקנון האמור ללבוש, לעטות או לשאת, אותם מדים, שלט, אות או סמל.

צפצום בכסירת שלטים וכו'.

4. שום אדם לא ימכור, ולא יציע למכירה כל חפץ הנושא שלט, אות או סמל, שהותאמו במיוחד לשימוש בהרשאתה של ההתאחדות, או שאפשר לחשבם באופן מסתבר לחיקוי של הנ"ל, אלא-אם קיבל תחילה הרשאה בכתב מן הנציבה לעשות כן.

אין לאדם לעטות בשקר על שריון ההתאחדות.

5. לא יותר לשום אדם לייסד, או לארגן, או לעבוד בקשר אל, או להיות מעורב בייסודו או בארגונו של, או בעבודה בקשר אל, כל גודד או חבר בני-אדם, הטוענים או מתיימרים — ללא הרשאה כהלכה, שהוענקה בהתאם לתקנון ההתאחדות — כי הם צופות, או קשורים באופן אחר אל ההתאחדות, או המעמידים פנים או מתיימרים כצופית, או כקשורים באופן אחר אל ההתאחדות :

בתנאי שלא יהיה צפוי להתחייב ברין לפי הסעיף הזה שום אדם, שבהיותו עסוק — בהאריך תחילת תקפה של הפקודה הזאת — בעבודה בקשר לגדוד או חבר בני-אדם, הטוענים או המתיימרים להיות צופות, יגיש — במשך שלושה חדשים מאותו תאריך — בקשה לנציבה כדי לקבל הרשאה לפי תקנון ההתאחדות להמשיך באותה עבודה, אלא-אם ועד-אשר תסרב הנציבה מלהוציא הרשאה כזאת ותודיע זאת למבקש.

6. כל אדם, המפר כל קביעה מקביעותיה של הפקודה הזאת, יאשם בעבירה, ויהיה צפוי למאסר של חודש אחד או לקנס של עשרה פונטים או לאותם שני ענשים גם יחד.

ענשים.

א. ג. קאנינגהאם

נציב עליון.

20 בנובמבר, 1946.

פקודת העיריות (תיקון).

מס' 59 לש' 1946.

פקודה הבאה לתקן את פקודת העיריות, 1934.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשטינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת העיריות (תיקון), 1946, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת העיריות, 1934, הנקראת להלן „הפקודה העיקרית“.

שם קצר.

מס' 3 לש' 1934.

2. סעיף 2 של הפקודה העיקרית יתוקן במחיקת ההגדרה „מושל“ המצוייה באותו

תיקון; סעיף 2 של

הפקודה העיקרית.

סעיף, החלפתה בהגדרה הבאה:—

„מושל“ מובנו מושל המחוז“.

3.—(1) סעיף 5 של הפקודה העיקרית יצויין במספר חדש כסעיף 5.—(1) ויתוקן —

תיקון סעיף 5 של

הפקודה העיקרית.

(א) בהכנסת המלה „בהכרזה“ מיד לאחר המלה „לשנות“, המצוייה בשורה שלפני האחרונה באותו סעיף ;

(ב) בהוספת הסעיף-הקטן הבא בסופו של אותו סעיף כסעיף-קטן (2):—

(2) הנציב העליון רשאי לשנות בהכרזה את תיאורו של שטח עירוני, בלא לערוך חקירה כפי שהותקן בסעיף־קטן (1), אם אותו שינוי בתיאורו של אותו שטח אינו משנה, מרחיב או מקטין אותו שטח.

(2) שום דבר שבסעיף־קטן (1) לא יהיו חושבים אותו כנוטל את תקפם של שינוי כל־שהוא בשטח עירייה כל־שהוא או של תיאור כל־שהוא של שטח עירייה כל־שהוא, שלהם ניתנה נפקות, או שמיומר בהם כי ניתנה להם נפקות, לפני תחילת תקפה של הפקודה הזאת, באורח כל־שהוא, שאינו אורח אשר הותקן בסעיף 5 של הפקודה העיקרית, כפי שתוקן בסעיף־קטן (1) של הסעיף הזה; ובמיוחד לא יינטל תקפו של שינוי כזה רק מחמת שניתנה לו נפקות בצו.

4.—(1) סעיף 10 של הפקודה העיקרית יופקע, והסעיף הבא יבוא במקומו:—

הפקעת סעיף 10 של
הפקודה העיקרית,
והחלפתו באחר.

10.—(1) בסעיף הזה הביטוי „תאריך סיום בחירות“, ביחס לבחירות מועצה, מובנו התאריך הבא מיד לאחר היום שבו נסתיים באופן סופי מילוי כל המקומות במועצה, באמצעות בחירות, בהמשך לסעיף 18 או לסעיף־קטן (2) של סעיף 38, הכול לפי העניין, בניסיונות כאלה שבהן אין עוד להקשות על בחירתו של אף אחד מהברי המועצה בבקשת־בחירות או בגללה.

„משך־זמנה של
מועצה.

לצורך הסעיף הזה יהיו רואים כי מקום במועצה נתמלא בניסיונות כאלה שבהן אין עוד להקשות על בחירת חבר המועצה כנ"ל, בתאריך שבו —

(א) תמה תקופת חמישה־עשר יום, שלה מתכוונת פסקה (ב) של סעיף 36, אם לא הוגשה בקשת־בחירות במשך התקופה הזאת, או
(ב) אם הוגשה בקשת־בחירות, ונדחתה לגמרי — שלא מזכות עצמה — התאריך שבו מתפרסמת הודעה על בחירתו כהלכה, בהתאם לסעיף־קטן (1) של סעיף 38, או

(ג) אם נקבעה בחירתו כהלכה בידי בית־המשפט, לפי פסקה (ב) (i) או (ii) של סעיף־קטן (2) מסעיף 37 — בתאריך שבו נתפרסמה הודעה על בחירתו כהלכה, בהתאם לסעיף־קטן (2) של סעיף 38.

(2) בתוך כפופות לקביעות הכלולות להלן בפקודה הזאת, יהיה משך־זמנה של מועצה, שנבחרה לפי קביעותיה של הפקודה הזאת —
(א) במקרה המועצה הראשונה של אחת העיריות, שנרשמו בתוספת הראשונה — עד יום 31 בדצמבר, 1939, ועד בכלל;

(ב) במקרה המועצה הראשונה של עירייה שנוצרה, או תיווצר לאחר־מכן לפי סעיף־קטן (2) של סעיף 3 — עד תום חמש שנים מתאריך סיום הבחירות למועצה הזאת;

(ג) במקרה מועצה של אחת העיריות, שעליה מרומז בפסקאות (א) ו־ (ב) של הסעיף־הקטן הזה, אשר נבחרה לאחר היבחר מועצתן הראשונה — עד תום חמש שנים מתאריך סיום הבחירות למועצה הזאת;

בתנאי, שאם לא התקיימה — בגלל נימוק כל־שהוא — בחירות כל־שהן למועצה חדשה, בהתאם לקביעותיה של הפקודה הזאת, או אם יהיה תאריך סיום הבחירות למועצה החדשה מאוחר מיום תום התקופה שהותקנה לעיל בסעיף־הקטן הזה, יוארך משך־זמנה של המועצה עד תאריך סיום הבחירות למועצה החדשה.

(2) שום פעל, שנעשה לפני חיקוקה של הפקודה הזאת על־ידי גוף כל־שהוא המתיימר לפעול כמועצת עירייה לפי הפקודה העיקרית, או על־ידי אדם כל־שהוא מטעם אותו גוף, לא יינטל תקפו רק בגלל הנימוק, שבזמן היעשותו של אותו פעל כבר תם משך־זמנה של אותה מועצה לפי סעיף 10 של הפקודה העיקרית, בין כפי שעמד בתקפו לפני תחילת־תקפה של הפקודה הזאת ובין כפי שחוקק בסעיף־קטן (1) של הסעיף הזה.

5. סעיף 11 של הפקודה העיקרית יתקן במחיקת פסקה (ב) של סעיף-קטן (1) כאותו סעיף, וסימון הפסקאות (ג) ו-(ד) — של הסעיף הקטן ההוא — מחדש כפסקאות (ב) ו-(ג) כסדרן.
6. סעיף 13 של הפקודה העיקרית יתקן כלהלן:—
 (1) סעיף-קטן (1) של אותו סעיף יתקן —
 (א) בהחלפת הביטוי „תכין“, המצוי בשורה השלישית שבו, בביטוי „תכין או חתקן“;
 (ב) בהחלפת הביטוי „בהכנת“, המצוי בשורה הרביעית שבו, בביטוי „בהכנתו או בתיקונו של“;
 (2) סעיף-קטן (4) של אותו סעיף יופקע, ובמקומו יבוא הסעיף-הקטן הבא:—
 „(4) המושל רשאי למנות בכל-זמן חבר חדש או נוסף אחד או חברים חדשים או נוספים אחדים לוועדת בחירות, או לוועדת-בחירות חדשה, ובמקרה האחרון רשאי הוא למנות — בלא לפגוע בכוחותיו לפי סעיף-קטן (1) — אותה ועדה, כדי שתעשה או תשלים את העבודה שנועדה לוועדת-בחירות כל-שהיא שפסקה מלתפקד“.
7. סעיף 14 של הפקודה העיקרית יתקן כלהלן:—
 (א) בהחלפת המלים „וכיוצא בזה תתקן הוועדה אותו פנקס בכל שנה לא יאוחר מביום שנקבע ע"י המושל“, המצויות בסעיף-קטן (2) שבו, במלים „וכיוצא בזה תתחיל הוועדה לברוק ולתקן אותו פנקס בכל שנה ושנה בהאריך שקבעו המושל“;
 (ב) בהכנסת הסעיף-הקטן הבא, כסעיף קטן (א2), באותו סעיף מיד לאחר סעיף-קטן (2) של אותו סעיף:—
 „(א2) אם — לדעתו של המושל — ועדת בחירות כל-שהיא, אחרי שהתרה בה —
 (א) פסקה מלבצע את התפקידים, שהוטלו עליה בפקודה הזאת, או
 (ב) פועלת באופן כזה, שישלול ממנה את היכולת למלא באופן יעיל כל אותם תפקידים או מקצתם, או
 (ג) ממלאה אותם תפקידים באיטיות רבה כל-כך, או בדרכים אחרות — ובאופן כזה, שיהיה מכשיל את הצרכים שלמענם נתמנתה,
 רשאי המושל לסיים את מינוייה של אותה ועדה“.
8. סעיף-קטן (1) של סעיף 17 מן הפקודה העיקרית יתקן במחיקת הביטוי — „משבררה ועדת הבחירות את כל התביעות וההתנגדויות או — באין תביעות או התנגדויות — לאחר שהיו רשימות הבחורים תלויות 21 יום, יחתום הישג-ראש של ועדת הבחירות את הפנקס“;
 המצוי באותו סעיף, ובהבאת הביטוי הבא במקומו:—
 „לאחר שעיינה ועדת הבחירות בכל התביעות או ההשגות, שהוגשו בהתאם לסעיף-קטן (1) של סעיף 15, ופנקס הבחורים תוקן — אם היה צורך בכך — בהתאם לסעיף-קטן (3) של סעיף 15, או — אם לא הוגשו תביעות או השגות — לאחר שהוצג פנקס הבחורים במשך תקופה של ארבעה-עשר יום, יחתום יושג-ראש ועדת-הבחירות על הפנקס, מתוך שיחתום על כל עמוד ועמוד שבו“.
9. סעיף-קטן (2) של סעיף 37 מן הפקודה העיקרית יופקע, ובמקומו יבוא הסעיף-הקטן הבא:—
 „(2) כתום הדיון בבקשת בחירות, בית-המשפט —
 (א) ידחה לגמרי את הבקשה, שלא בנכות עצמה, או
 (ב) יכריע —
 (i) אם המעומד, שעל בחירתו הוגשה תלונה, נבחר כהלכה, או
 (ii) אם אדם אחר כלי-שהוא נבחר כהלכה, ואם כך — איזה אדם, או
 (iii) אם היו הבחירות מבוטלות,
 ויאשר לנציב העליון את דבר אותן דחייה לגמרי או הכרעה, ומשתינתן אותה תעודת-אישור, תהיינה אותן דחייה לגמרי או הכרעה סופיות“.
- תיקון סעיף 11 של הפקודה העיקרית.
- תיקון סעיף 13 של הפקודה העיקרית.
- תיקון סעיף 14 של הפקודה העיקרית.
- תיקון סעיף 17 של הפקודה העיקרית.
- תיקון סעיף 37 של הפקודה העיקרית.

10. סעיף 38 של הפקודה העיקרית יופקע, והסעיף הבא יבוא במקומו:—

„הצהרה מאת הנציב עליון.”

38.—(1) מקום שנתן בית-משפט תעודת-אישור לפי סעיף 37, האומרת כי בקשת בחירות נדחתה לגמרי, שלא בזכות עצמה, יודיע הנציב העליון על אותה דחייה לגמרי בעיתון, ולאחר-מכן יהיו רואים את האדם, שאליו התייחסה הבקשה, נבחר כהלכה:

בתנאי שהנציב העליון לא יודיע על אותה דחייה לגמרי כנ"ל, אלא-אם או עד-אשר עבר המועד לתיוקן של בקשות-בחירות. במקרה הנידון, ולא יודיע אז על אותה דחייה לגמרי כנ"ל, אם בקשת בחירות אחרת תלוייה ועומדת במקרה הנידון או אם כבר נמסרה הודעה במקום הנידון בהתאם לסעיף-קטן (2) או (3).

(2) כקום שנתן בית-משפט תעודת-אישור לפי סעיף 37, האומרת כי בקשת בחירות הוכרעה כרשום בפסקה (ב) (1) או (ב) (ii) של סעיף-קטן (2) של אותו סעיף, יכריז הנציב העליון בהודעה בעיתון, אם נבחר כהלכה המעומד, שעל בחירתו הקשתה אותה בקשה, או אדם אחר כל-שהוא, ואם-כך — איזה אדם; ולאחר-מכן יהיו רואים אותו אדם נבחר כהלכה, בהתאם לכך.

(3) מקום שנתן בית-משפט תעודת-אישור לפי סעיף 37, האומרת כי בחירות היו בטלות, יקבע הנציב העליון בהודעה בעיתון תאריך לבחירות מועמד או מועמדים למועצה, הנוגעת בדבר, ולאחר-מכן תיערכנה בחירות בהתאם לכך.

11. סעיף 45 של הפקודה העיקרית יתוקן כלהלן:—

(א) בהפקעת פסקה (ב) של התנאי הראשון לאותה פסקה והחלפתה בפסקה הבאה:—
„(ב) כי הוא מעוניין בחוזה כל-שהוא בין אותו איגוד וחברה כל-שהיא באחריות מוגבלת, שהוא מחזיק במניות שלה, או אגודה שיתופית כל-שהיא שהוא חבר בה, בתנאי שהוא אינו מנהל, מנהל-עסקים, פקיד או סוכן של אותן חברה או אגודה שיתופית:”

(ב) בהכנסת הביטוי „או של ועדה שנחמתה לפי סעיף 60, מיד לאחר המלה „המועצה”, המצוייה בפסקה (א) של התנאי השני לאותה פסקה;

(ג) בהפקעת פסקה (ב) של התנאי השני לאותה פסקה והחלפתה בפסקה הבאה:—

„(ב) לפני ישיבה כזאת, או הראשונה מבין ישיבות כאלה, הוא מוסר הודעה בכתב לראש העירייה או למזכיר העיר, או — במקרה של ועדה כאמור לעיל — ליושב-ראש של אותה ועדה, האומרת כי הוא מעוניין כך בחוזה או בעניין אחר כאמור לעיל, ואותה הודעה נמסרת לידיעתם של חברי המועצה האחרים, או — במקרה של ועדה כאמור לעיל — לחברי הוועדה האחרים, לפני הישיבה או בישיבה, ונרשמת בזכרון-הדברים של הישיבה.”

12. סעיף 48 של הפקודה העיקרית יסופרר מחדש כסעיף 48.—(1), ויתוקן כלהלן:—

(א) במחיקת המלים „בעירייה או ברובע מרובעי העירייה, אשר בו נבחר”, המצויות בשורה השלישית של אותו סעיף;

(ב) בהוספת הסעיף-הקטן הבא בסופו כסעיף-קטן (2):—

„(2) כל אדם, הנעשה חבר במועצת עירייה כל-שהיא מכוח תקפן של קביעות סעיף-קטן (1), ישמש ככהונתו במשך זמן קיומה של המועצה, שבה נעשה חבר כך.”

13.—(1) סעיף 49 של הפקודה העיקרית יופקע, ובמקומו יבוא הסעיף הבא:—

49.—(1) מועצתה הראשונה של עירייה כל-שהיא, שנבחרה לאחר תחילת-תקפה של הפקודה הזאת, תיכנס לכהונתה בתאריך שיקבעו הנציב העליון בהודעה שתפורסם בעיתון, בין בכלל ובין בגין מועצה כל-שהיא.

„כניסתה של מועצה לכהונתה.”

הפקעתו של סעיף 38 של הפקודה העיקרית והחלפתו באחר.

תיקון סעיף 45 של הפקודה העיקרית.

תיקון סעיף 48 של הפקודה העיקרית.

הפקעת סעיף 49 של הפקודה העיקרית והחלפתו באחר.

(2) מועצה כל־שהיא, שנבחרה בבחירות כל־שהן, שנערכו בהתאם לקביעותיה של הפקודה הזאת, לאחר הבחירות הראשונות שנערכו כן, תיכנס לכהונתה מיד לאחר תום משך־זמנה של המועצה הקודמת.

(2) שום פעל, שעשה אותו — לפני תחילת תקפה של הפקודה הזאת — גוף כל־שהוא, המתיימר לפעול כמועצת עירייה לפי הפקודה העיקרית, או אדם כל־שהוא מטעם אותו הגוף, לא יינטל תקפו רק מחמת הנימוק שבזמן היעשות הפעל עדיין לא נכנס אותו גוף לכהונתו כמועצת עירייה.

14. סעיף 51 של הפקודה העיקרית יופקע והסעיף הבא יבוא במקומו:—

51.—(1) הנציב העליון רשאי למנות מומן לזמן חבר מועצה להיות משנה לראש עירייה, ואותו חבר מועצה יכהן כמשנה לראש עירייה כל משך־זמנה של המועצה, שבה הוא חבר:

בתנאי שיהיה הנציב העליון רשאי למנות — אם סבור הוא כי מטובת ענייניה של כל עירייה היא לעשות כן — יותר מחבר מועצה אחד להיות משנה לראש עירייה, ואותם חברי מועצה יכהנו כמשנים לראש עירייה כל משך־זמנה של המועצה, שבה הם חברים.

(2) הנציב העליון רשאי לפטר משנה לראש עירייה מכהונת משנה לראש עירייה אם הוא סבור כי מטובת ענייניה של העירייה הוא לעשות כן.

(3) אם בגלל טעם כל־שהוא אין ראש העירייה יכול לפעול, או משרת ראש העירייה פנוייה, כי אז —

(א) מקום שהשתמש הנציב העליון בכוח, שהוקנה לו בסעיף־קטן

(1) — ימלא המשנה לראש העירייה את החובות, וישתמש בכוחות, שנועדו לראש העירייה לפי הפקודה הזאת או לפי חיקוק או חוק אחרים כל־שהם:

(ב) מקום שהשתמש הנציב העליון בכוח, שהוקנה לו בתנאי לסעיף־

קטן (1) — יקרא הנציב העליון בשמו של המשנה לראש העירייה, שימלא את החובות, וישתמש בכוחות, שנועדו לראש העירייה לפי הפקודה הזאת או לפי חיקוק או חוק אחרים כל־שהם:

(ג) מקום שלא השתמש הנציב העליון אף באחד מן הכוחות,

שהוקנו לו בסעיף־קטן (1), או אם — מקום שהשתמש הנציב העליון באותם הכוחות — נעדרים המשנה לראש העירייה, או המשנים לראש העירייה מכהונותיהם, בגלל טעם כל־שהוא, ימלא חבר מועצה, שיהיה הנציב העליון ממנה אותו, את החובות, וישמש בכוחות, שנועדו לראש העירייה לפי הפקודה הזאת או לפי חיקוק או חוק אחרים כל־שהם, עד אותו זמן אשר בו — (i) אם לא השתמש הנציב העליון בכוחות, שהוקנו לו בסעיף קטן (1) — יחזור ראש העירייה לכהונתו, או

(ii) אם השתמש הנציב העליון בכוח מן הכוחות, שהוענקו לו

בסעיף קטן (1) — יחזור המשנה לראש עירייה לכהונתו, אם נתמנה משנה אחד לראש העירייה, או יקרא הנציב העליון בשמו של משנה לראש עירייה, אם נתמנו יותר ממשנה אחד לראש עירייה לפי פסקה (ב) של הסעיף־הקטן הזה, הכול לפי העניין.

15. הפקודה העיקרית תחוקן בהכנסת הסעיף הבא, כסעיף 51, מיד לאחר סעיף 51 של אותה פקודה:—

51. משנה לראש עירייה, או פקיד כל־שהוא של המועצה, שנחמנה בהתאם לקביעותיה של סעיף־קטן (1) מסעיף 85, רשאי למלא אותן חובות, ולהשתמש באותם כוחות, שנועדו לראש העירייה לפי

הפקעתו של סעיף 51 של הפקודה העיקרית והחלפתו באחר.

מינוייהם, פיטוריהם וחובותיהם של משנים לראשי עירייה.

העברת חובותיו וכוחותיו של ראש־עירייה.

הכנסת סעיף חדש 561 לפקודה העיקרית.

הפקודה הזאת או חיקוק או חוק אחרים כל־שהם, שיהיה ראש העירייה עשוי להעבירם לו באישורם הכללי, או המיוחד, של המועצה ושל המושל”.

16. סעיף 53 של הפקודה העיקרית יופקע הסעיף הבא יבוא במקומו:—

„משכורתם של ראש עירייה ומשנה לראש עירייה.

53.—(1) ראש העירייה וכל משנה לראש עירייה, כסדרם, רשאים לקבל מקופת העירייה אותה משכורת, שיהיה הנציב העליון עשוי לקבעה מזמן לזמן.

(2) מקום שמת ראש עירייה בשעת כהונתו, לאחר ששימש כראש עירייה לא פחות מחמש שנים, רשאית המועצה — מתוך כפיפות לאישורו של הנציב העליון, ואותו אישור רשאי הנציב העליון להעניק, אם נחה דעתו כי יש צורך בכך — לשלם מקופת העירייה הענקה או הענקות לתלויים כל־שהם באותו ראש עירייה, או למי שהוא מבני משפחתו, עד־כדי סכום שלא יעלה בכללו על משכורתו לשנה אחת.”

17. סעיף 60 של הפקודה העיקרית יתוקן בהוספת התנאי הבא בסוף סעיף־קטן (4) של אותו סעיף:—

„בתנאי שמינוי כל־שהוא של חבר חדש לוועדה כל־שהיא, שנעשה מכוח תקפו של הסעיף־הקטן הזה, יהיה כפוף לאישורו של המושל.”

18. סעיף 61 של הפקודה העיקרית יופקע, והסעיף הבא יבוא במקומו:—

61.—(1) מועצה —

„כוחו של נציב עליון במסרים מסויימים.

(א) שרואים אותה כאילו תם מועדה לפי סעיף 55, או
(ב) שפסקה — לפי דעתו של הנציב העליון, לאחר שהתרה בה — מלבלא את התפקידים, שהוטלו עליה בפקודה הזאת או בפקודה או חוק אחרים כל־שהם, או פועלת באופן כזה, שישלול ממנה את היכולת מלמלא אותם תפקידים, כולם או מקצתם, רשאי הנציב העליון —

(i) לצוות לערוך בחירות כלליות כדי לבחור במועצה חדשה, ולקבוע את תאריכין, או
(ii) להרכיב מועצה קרואה מבין בני־אדם הראויים להיות חברי מועצה, או
(iii) להרכיב ועדה קרואה, שתמלא את חובות המועצה.

(2) משך־זמנן של ועדה קרואה או מועצה קרואה כל־שהן, שהרכיב הנציב העליון לפי סעיף־קטן (1), יהיה עד אשר יצווה הנציב העליון לערוך בחירות, או יצווה כל דבר אחר.

(3) ועדה קרואה או מועצה קרואה כל־שהן, שהרכיב הנציב העליון לפי סעיף־קטן (1), יהיו נדעים להן כל הכוחות והחובות, שהוקנו למועצה בפקודה הזאת או בפקודה או חוק אחרים כל־שהם.

(4)(א) מקום שהרכיב הנציב העליון ועדה קרואה לפי סעיף־קטן (1), יכנה הנציב העליון חבר של אותה ועדה להיות יושב ראש בה, ואם יראה לנכון — חבר של אותה ועדה להיות סגן יושב ראש בה. לאותם יושב־ראש או סגן יושב־ראש יהיו נדעים כל הכוחות והחובות, שהותקנו או נועדו לראש עירייה או משנה לראש־עירייה, כסדרם, בפקודה הזאת או בפקודה או חוק אחרים כל־שהם.

(ב) יושב־ראש או סגן יושב־ראש כסדרם רשאים לקבל מקופת העירייה אותה משכורת, שיהיה הנציב העליון עשוי לקבעה מזמן לזמן.”

הפקעת סעיף 53 של הפקודה העיקרית והחלפתו באחר.

תיקון סעיף 60 של הפקודה העיקרית.

הפקעת סעיף 61 של הפקודה העיקרית והחלפתו באחר.

19. סעיף 68 של הפקודה העיקרית יתוקן בהפקעת סעיף-קטן (3) מאותו סעיף והחלפתו בסעיף-הקטן הבא, כסעיף-קטן (3) של אותו סעיף: —
- „(3) ראש העירייה יגרום שזוכן הרצאת-השבון המראה את כסום ההכנסות וההוצאות במשך הרבע הקודם לפי כל סעיף וסעיף של האומדנות היתרה שלא הוצאה לפי כל סעיף וסעיף כזה, ויגישנה למרשל בשבוע הראשון של כל רבע-שנה.”
20. סעיף 90 של הפקודה העיקרית יתוקן בהכנסת הסעיף-הקטן הבא, כסעיף-קטן (א):
- מיד אחרי סעיף-קטן (1): —
- „(א1) לא יהיה צורך לפרסם בעיתון תקנות כל-שהן, שהותקנו לפי סעיף-קטן (1), אבל תפורסם בעיתון הודעה, שתקנות כאלה הותקנו, והעתק או העתקים של התקנות יהיו מצויים במשרדי המועצה, כדי שיוכלו לעיין בהן ללא-תשלום — במשך השעות שבהן פתוחים משרדי המועצה לקהל — כל פקיד או משמש של העירייה או משלם מסי-עירייה, שיבקשו לעשות כן.”
21. סעיף 96 של הפקודה העיקרית יתוקן —
- (א) בהחלפת המלים „שמועצת העירייה מספיקה”, שבפסקה (א) של סעיף-קטן (4) מאותו סעיף, במלה „שמספיקים” ;
- (ב) במחיקת הערת-השוליים לסעיף-קטן (5) של אותו סעיף, הבאת הערת השוליים הבאה במקומה :
- „שווקים, מכירות פומביות ומכירת חמרי מזון.” ;
- (ג) במחיקת המלים —
- „להתקין שווקים ציבוריים ומקומות למכירה פומבית”
- המצויות בפסקה (א) של סעיף-קטן (5) מאותו סעיף, ובהבאת המלים הבאות במקומן: —
- „להסדיר שווקים ציבוריים למכירת מצרך כל-שהוא ומקומות מכירה פומבית למכירת נכסים מיטלטלים ונכסי דלא-ניידי כל-שהם בפומבי.”
- 22.—(1) סעיף 98 של הפקודה העיקרית יופקע, והסעיף הבא יבא במקומו: —
98. אם לא יצווה הנציב העליון דבר אחר בגין כל העניינים הנזכרים להלן, או מקצתם, ומתוך כפיפות לקביעותיה של הפקודה הזאת או פקודה או חוק אחרים כל-שהם, יהיה זה בגדר כוחה של העירייה—בתחומי שטח העירייה או בתחומי שטח תיכון-עיר כל-שהוא, הכולל את שטח העירייה —
- מרחצאות ציבוריים. ;
- (1) לכונן, לקיים ולהסדיר מרחצאות ובת-רחצה ציבוריים ;
- (2) לפקח על הרחצה על שפת-הים ;
- בתי-מחסה. ;
- (3) לכונן בתי-מחסה מספיקים לעניים כדי לקבל בהם בני-אדם עניים, שניטל כושר עבודתם או נעשו בעלי-מום, ומקומות עבודה כדי לתת עבודה לאותם בני-אדם עניים שיהיו יכולים לעבוד, ולמנוע פשיטת-יד ;
- נני טיולים ;
- (4) להתקין, לכונן, לתכנן, לתכון, לשפר, לקיים, להסדיר גני-טיולים, גנים ומקומות מרגוע או נופש אחרים לשימוש הרבים, ולפקח עליהם, ולהשתתף ביציאות קיומם של גני-טיולים וגנים ומקומות מרגוע או נופש אחרים, שהתקינם אדם כל-שהוא לשימוש הרבים ;
- בניינים ועבודות- ;
- (5) לבנות ולקיים בניינים לרבים ולעשות עבודות ציביריות אחרות ולבנות ולקיים חנויות ובתים ;
- שיכון לבני-אדם ;
- (6) להתקין שיכון לבני-אדם מעוטי אמצעים, ולתכלית זו —
- (א) לרכוש או לחכור קרקע כל-שהיא, לרבות בתים או בניינים אחרים שעליה, מועטים ;
- (ב) להקים אמצעי-שיכון על קרקע כל-שהיא.
- (ג) לרכוש או לחכור קרקע כל-שהיא, כדי שתימכר או תחכר או תוחכר בחכירת-משנה, למען יקים עליה אדם כל-שהוא.

תיקון סעיף 68 של הפקודה העיקרית.

תיקון סעיף 90 של הפקודה העיקרית.

תיקון סעיף 96 של הפקודה העיקרית.

הפקעת סעיף 98 של הפקודה העיקרית והחלפתו באחר.

כוחותיה של מועצה.

מרחצאות ציבוריים.

נני טיולים ;

בניינים ועבודות-

שיכון לבני-אדם ;
בעלי אמצעים מועטים ;

- להבדיל מן המועצה, אמצעי־שיכון בשביל בני־אדם מעוטי אמצעים.
- (ד) לשנות, להרחיב, לתקן ולשפר בתים, בניינים או מקומות אכסון אחרים כל־שהם, שנרכשו או הוקמו כאמור לעיל,
- (ה) לצייד ולרטה אותם קרקע, בית, בניין או מקומות אכסון אחרים כל־שהם בכל רהיטים, מתאמים ונחוצות הדרושים להם, ולספק את הנ"ל ;
- בתנאי שלא תעשה המועצה כל רכישה של כפייה של קרקע כל־שהיא, כפי שהוגדר הדבר בסעיף 27 של פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי־ציבור), 1943, אלא בהתאם לקביעותיה של אותה הפקודה ;
- (7) להסדיר את ממכרם ומחיריהם של חמרי־מוון במקרה של שעת־חירום כל־שהיא, ולפקח עליהם ;
- (8) להסדיר את ממכרם הסיטוני של תוצרת ובעלי־חיים, ולפקח עליו, מתוך איסור ממכרם שלא בשוק הרבים, או באופן אחר ;
- (9) להוציא לפועל קיבולות, שעליהן העיד הנציב העליון כי הן קיבולות לתועלת הציבור ;
- (10) לכונן, לקיים ולהסדיר לשכת־עבודה אחת, או יותר מאחת ;
- (11) להסדיר או לאסור את הנחתן של מכונות, שפסקו מלהשתמש בהן, גרוטאות־ברזל חפצים אחרים ברשות הרבים, ולהתקין את סילוקם של אותם חפצים, ומה ייעשה בהם, כשהוגחו ברשות הרבים או ברשות היחיד בנסיבות שיש בהן משום תקלה למנעמי הסביבה ;
- (12) להסדיר בתי־עלמין ולקבוע את עמקם וארכם של קברים ;
- (13) למכור, להחכיר או להחליף בקרקע אחרת כל רחוב לרבים, או חלק ממנו, שאינו דרוש עוד לצרכי הפקודה הזאת ;
- (14) להכריז רחוב כל־שהוא לרחוב לרבים, או לסלול ולקיים רחוב לרבים כל־שהוא ;
- (15) לצוות כי ייהרסו בניינים כל־שהם, המעכבים או מפריעים אוורור, או שהם בלתי־סאניטאריים או מזיקים מבחינה אחרת לבריאות הציבור, או שהם מסוכנים ;
- (16) לדרוש מבעלי־קרקעות או מקומות כי יבנו ביבים, תעלות שופכים, בתי־כבוד, בריכות שופכים, מחראות או משתנות, ולדרוש מבעלי־קרקעות או מקומות או מן המחזיקים בהם — בלי לפגוע בזקונה חוקית כל־שהיא, העלולה להיות בידי מחזיק כל־שהוא בפני בעל כל־שהוא — לקיים ולהחזיק במצב נקי ביבים, תעלות שופכים, בתי־כבוד, בורות שופכים, מחראות או משתנות, משנבנו ;
- (17) להסדיר את הכנסתו וממכרו של בשר קפוא לשטח העירייה, ולפקח עליהם ;
- (18) להיכנס לבית או בניין כל־שהם, שיש בהם משום חשד מסתבר כי הם בלתי־סאניטאריים, כדי לברר את מצב נקיונם או לצורך אחר, ולהוציא צו למחזיק בהם, שבו יהיה נדרש לנקוט באותם אמצעים, העשויים להיות נקובים באותו צו ;
- (19) לטעות עצים ברחוב לרבים או רשות הרבים כל־שהם, ולהקים סוככי־עצים, בתנאי שאותם רחוב או מקום לא ייחסכו על־ידי־כך יותר מן הראוי ;
- ממכרם ומחיריהם של חמרי־מוון.
- ממכר תוצרת ובעלי־חיים בסטונות.
- קיבולות ציבוריות.
- לשכות העבודה.
- מכונות שחרפו להשתמש בהן, גרוטאות ברזל וכו'.
- בתי־עלמין.
- ממכר וכו' של רחובות.
- רחובות לרבים.
- הריסת בניינים.
- כניית ביבים וכו'.
- בשר קפוא.
- סאניטאציה.
- עצים.

- נאמנים. (20) לפעול — בהסכמתו של הנציב העליון — כנאמנים של נאמנות כל־שהיא, שנוצרה לצרכי הרבים;
- משימות שעשועים. (21) להטיל משימות על כרטיסים הנמכרים בגין שעשועים לרבים: בתנאי כי — בתנאי כי —
- (i) שום משימה כזאת לא תוטל אלא לפי חוק־יעור, שהותקנו בהתאם לקביעותיה של הפקודה הזאת;
- (ii) הפסקה הזאת תהיה נודעת לה נפקות מתוך כפיפות לאותם פיטורים, שיהיה הנציב העליון עשוי להתקינם בצו במרעצה;
- (22) להטיל משימה לצרכי עזרה סוציאלית על סכומים שמשלמים אורחים בגין אכסון או אוכל בכל מלון, בית־אוכל, פנסיון, בית־מחסה, בית־אושפיונים, בית־לינה או מוסד אחר כיצא באלה, ועל סכומים שמשלמים לקוחות בגין מיון או משקה, הנצרכים במסעדה, קפה, בית־קפה, בית־תה, בר, מזנון, מועדון, קנטינה או מוסד אחר כיצא באלה: בתנאי כי —
- (i) לא תוטל שום משימה כזאת אלא לפי חוק־יעור, שהותקנו בהתאם לקביעותיה של הפקודה הזאת;
- (ii) הפסקה הזאת תהיה נודעת לה נפקות מתוך כפיפות לאותם פיטורים, שיהיה הנציב העליון עשוי להתקינם בצו במרעצה;
- (23) להסדיר את פתיחתם וסגירתם של חנויות ובתי־מלאכה ומסעדות, קפה, בתי־קפה, בתי־תה, ברים, מזנונות, קנטינות ומוסדים אחרים [כיוצא באלה, ושל בתי־קולנוע, תיאטראות ומקומות אחרים של שעשועים לרבים או של סוג מסויים כל־שהוא של מוסדים כאלה, ולפקח על פתיחתם וסגירתם, ולקבוע — בלי לפגוע בכללותו של הכוח הנ"ל — את שעות פתיחתם וסגירתם ביום מסויים כל־שהוא: פתיחתו וסגירתו של הנויות וכו'.
- בתנאי, שהפסקה הזאת תהיה נודעת לה נפקות מתוך כפיפות לאותם פיטורים, שיהיה הנציב העליון עשוי לקבעם בצו במרעצה;
- (24) לפקח על אוסף כספים במקומות לרבים באמצעות מכירת סמלים, סרטים או כיוצא בהם, או לאסור אותם; אוסף כספים ברחובות וכו'.
- (25) להתקין ולבצע כל תכנית, שאישרה הנציב העליון, המיועדת להנות (ה"א פתוחה; נו"ן דגושה) את פקירי המרעצה ומשמשיה; תכניות להנות את פקירי המרעצה ומשמשיה.
- (26) להוציא תעודות־אישור בדבר כל עניין מן העניינים שהיא נדרשת או מיופת כוח לעשותם לפי הפקודה הזאת או לפי פקודה או חוק אחרים כל־שהם; תעודות אישור.
- (27) בדרך־כלל לעשות אותם פעלים, העשויים להיות נחוצים כדי לשמר את השטח, לשמור על בריאות הציבור והבטחון בו, וכן — ברשותו של המשל — לכוון ולקיים מוסדות בריאות־ציבור ותינוך, ולתרום להם תרומות; כוח כספי.
- (2) חוק־יעור כל־שהם, שהותקנו לפי הפקודה העיקרית, והם עומדים בתקפם עם תחילת תקפה של הפקודה הזאת, ופעלים כל־שהם, שנעשו לפי אותה פקודה או אותם חוק־יעור כל־שהם, יהיו רואים אותם כאילו הותקנו או נעשו בתוקף החוק, אם היו מותקנים או נעשים בתוקף החוק, אילו עמד בתקפו סעיף־קטן (1) של הסעיף הזה, בזמן שבו הותקנו או נעשו. 23. סעיף 99 של הפקודה העיקרית יתוקן כלהלן, והיה רואים אותו כאילו היתה נודעת לן תמיד נפקות כפי שתוקן: —

(א) כתוך שתוכנסנה — בסעיף־קטן (1), מיד לאחר הביטוי „כל פקודה אחרת או כל חוק אחר“, המצוי בשורה השלישית שבו — המלים — „או לדרוש מכל בעל רכוש או מחזיק ברכוש כי יבצע באותו רכוש אותה עבודה העשויה להיות נחוצה לצורך זה“.

(ב) בהפקעת סעיף־קטן (3) של אותו סעיף החלפתו בסעיפים הקטנים הבאים: — (3) בלי לפגוע בכל עונש כזה, כאמור לעיל, או בכל תקונה אחרת — מקום שניתנה הוראה לאדם כל־שהוא, בין בקביעותו של חוק־עזר כל־שהוא ובין לפיהן, להוציא לפועל עבודה כל־שהיא במשך זמן נקוב, ואותו אדם אינו מוציא לפועל או אינו משלים את הוצאתה לפועל של אותה עבודה במשך אותו זמן אחר, כדי הנחת דעתם של המועצה או של אדם שאותו הרשחה המועצה על־כך, רשאית המועצה עצמה להוציא לפועל או להשלים אותה עבודה, או לגרום שתוצא לפועל או תושלם, וכל הוצאה, שבה תעמד המועצה בקשר להוצאתה לפועל או השלמתה של אותה עבודה, תהיה המועצה עשויה להיפרע אותה מן האדם, החייב — לפי חוק־העזר — להוציא את העבודה לפועל:

בחנאי שהמועצה לא תיגש לפועל כאמור לעיל, אלא־אם קיבל האדם, החייב להוציא את העבודה לפועל, הודעה, לפי חוק־העזר, שלפיהם הוא חייב להוציא אותה עבודה לפועל, או — מקום שאין אותם חוק־עזר מתקינים מסירת הודעה כזאת — לפי סעיף זה, הודעת ממנו להוציא לפועל אותה עבודה במשך זמן, שיש לנקבו באותה הודעה, ומתרה בו, כי אם — במשך אותו זמן — לא יוציא לפועל או לא ישלים את הוצאתה לפועל של אותה עבודה, כדי הנחת דעתם של המועצה או של אדם, שאותו הרשחה המועצה על־כך, עשויה אותה עבודה להיות מוצאת לפועל על־ידי המועצה, או בשמה, על הוצאותיו, בלי לפגוע בעונש או תקונה אחרת כל־שהם.

(א3) מקום שמרעצה עומדת בהוצאה כל־שהיא עקב הפרת חוק־עזר כל־שהוא על־ידי אדם כל־שהוא, שלא במסיבות שנקבעו בסעיף־קטן (3), תהיה המועצה עשויה להיפרע אותה הוצאה מן האדם שביצע אותה הפרה.”

24. סעיפים 101 עד 117 של הפקודה העיקרית יופקעו. הסעיפים הבאים יבואו במקומם: — 101. לצרכי הסעיפים 101 עד 122 יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצדם, אלא־אם יחייב נוסח הכתוב פירוש אחר —

„בניין“ מובנו כל בית־מגורים, דירה או חלק של בניין, המהווה מקום מגורים שלם בפני עצמו, בית־מלך, בית־אוכל, מחסן, משרד, חנות, בית־חרושת או בית־ספר וכל מבנה או יצוב אחרים, והוא כולל כל קרקע המשמשת, או מוחזקת יחד עם הנ”ל, כגן, חצר או עניין אחר;

„בעל“ כולל את הבעל המיומר;

„בעל מיומר“ מובנו האדם, המקבל דמי־שכירות או רוחים מבניין או קרקע כל־שהם באותן מסיבות העושות אותו לבעל מיומר, בין שהוא אחוז בהם ובין שאינו אחוז בהם, בין שהוא הבעל הרשום ובין שאינו הבעל הרשום;

„מחזיק“ מובנו אדם כל־שהוא המחזיק בקרקע או בניין כל־שהם, בין כבעל ובין מכוח תקפם של תכירה או הסכם כל־שהם, שלפיהם זכאי הוא להחזיק בהם בזכות, והוא כולל חוכר או שוכר כל־שהם שהשכירו בהשכרת־משנה את כל הבניין, או חלק כל־שהוא ממנו, לשוכר משנה כל־שהוא;

„מס עירייה“ או „ארגונה“ מובנם מס או ארגונה כל־שהם, שהוטלו לפי קביעותיה של הפקודה הזאת;

„קרקע בלתי־מוחזקת“ מובנה קרקע, שאין משתמשים בה לשום צורך, להבדיל מקרקע המשמשת או מוחזקת יחד עם בניין כל־שהוא כגן, חצר או עניין אחר;

בתנאי כי מקום שנבנה בניין חדש על קרקע, שהיתה בלתי מוחזקת עובר לתחילת בנייתו של אותו בניין, אותה קרקע

הפקעתם של
הסעיפים 101 עד
117 של הפקודה
העיקרית והחלפתם
באחרים.

הקרקע שתהיה מחוזקת יחד עם אותו בניין כגון, חצר או עניין אחר, יהיו רואים אותן כקרקע בלתי-מחוזקת עד שישלם אותו בניין חדש, ואותו בניין חדש יהיו רואים אותו כנשלם, משיהיו הבניין או כל חלק ממנו מחוזקים ;

„קרקע מחוזקת“ מובנה קרקע המשמשת או מחוזקת שלא ביחד עם בניין כל-שהוא ;

„שוכר-משנה“ מובנו האדם, היושב בחדר או בחדרים או בחלק מחדר בבניין כל-שהוא, שאדם אחר כל-שהוא מחזיק בו, להגדיל מבית-מלון או בית-אוכל, ועל-כך הוא משלם שכר-דירה למחזיק בבניין.

102. (1) — מועצת עירייה רשאית להרים מדי שנה בשנה — באישורו של המושל ומתוך כפיפות לקביעותיה של הפקודה הזאת — בתחומי שטח העירייה את מסי-העירייה הבאים, כולם או מקצתם, דהיינו: —
(א) מס-עירייה על רכוש עירוני שיש לשומו לפי ערכם של בניינים, קרקע מחוזקת, וקרקע בלתי-מחוזקת לצרכי מסים, ויש להירמו מבעליהם ;

בתנאי כי —

(i) מס-עירייה כזה — באישור דומה — אפשר יהיה להירמו, על קרקע בלתי-מחוזקת, לפי מכסת אחוזים מן המאה בערכה לצרכי מסים, שתהיה קטנה ממכסת האחוזים מן המאה, שלפיה מורם אותו מס-עירייה על הבניינים או על הקרקע המחוזקת ;
(ii) מועצת העירייה רשאית — באישור דומה — להתקין כי אותה מכסת אחוזים מן המאה באותו מס-עירייה, שנשום על כל בניין או קרקע מחוזקת, שתהיה מועצת העירייה עשייה לקבעה, יהיה הבעל רשאי להיפרע אותה מן המחזיקים בהם, ולאחר-מכן יהיה הבעל זכאי להיפרע מאת כל אחד ואחד מן המחזיקים האמורים, וכל אחד ואחד מן המחזיקים האמורים יהיה חייב לשלם לבעל האמור, את המכסה האמורה של האחוזים מן המאה לפי מתכונת ערכו — לצרכי מסים — של חלק הבניין או הקרקע המחוזקת האמורים, שהוא מחזיק בהם, לערכו — לצרכי מסים — של הבניין או הקרקע המחוזקת האמורים בשלמותם ;

(ב) מס-עירייה כללי, שיהיה נישום על ערכם של בניינים וקרקע מחוזקת — לצרכי מסים, ויורם מן המחזיקים בהם ;

(ג) מס-עירייה לחינוך שיהיה נשום על ערכם של בניינים וקרקע מחוזקת — לצרכי מסים, ויורם מן המחזיקים בהם ;

בתנאי כי מקום שהוטל מס-עירייה לפי קביעותיה של פקודת החינוך לא יורם מס-עירייה כזה לפי הפקודה הזאת.

(ד) מס-עירייה לביוט, שיהיה נשום על ערכם של בניינים וקרקע מחוזקת — לצרכי מסים, ויורם מן המחזיקים בהם ;

בתנאי שאותו מס יורם רק בגין בניינים וקרקע מחוזקת, הנמ-צאים בתחומי שטח, שבו מטפלת מועצת העירייה בהרחקת שופכים.

(2) פרטיהם של כל מסי-העירייה, שיוורמו לפי קביעותיו של הסעיף הזה, יפורסמו מתוך הצגתם במשרד מועצת העירייה.

(3) יהיה מותר למועצת עירייה — באישורו של המושל, שיינתן רק אם יוכח המושל לדעת כי מסיבות מיוחדות מחייבות אותו מעשה — להגדיל בהמשכה של שנת-כספים כל-שהיא מס-עירייה כל-שהוא.

כוח להטיל מסים.

פרק נ'.

המורם בגין אותה שנה לפי קביעותיו של סעיף־קטן (1), ובמקרה שתשתמש מועצת העירייה באותו כוח, תהיה רשאית לקבוע — בהתאם לקביעותיה של הפקודה הזאת — את דרכו ותאריכו או תאריךיו של חשלום כל מס־עירייה כזה, כפי שהוגדל כן, וקביעותיהם של הסעיפים־הקטנים (1) ו־(2) תחולנה על כל מס־עירייה כזה, כפי שהוגדל כן: בתנאי כי שום הגדלה כזאת לא תהיה עשויה להיות מורמת על רכוש כל־שהוא קודם לתאריך הצגתם — בהתאם לקביעותיו של סעיף־קטן (2) — של פרטי אותו מס־עירייה כפי שהוגדל כן.

פיטורים.

103. מקום שזומתם של קרקע ממוזקת או של קרקע בלתי־ממוזקת או של בניין לא תגיע כדי סכום, שיקבע אותו המושל מוזמן לזמן, לא יהיה משתלם עליהם שום מס־עירייה.

103א. נתייחדה קרקע כל־שהיא — במשך כל השנה השוטפת או במשך רובה — לשימוש כמגור־משחקים או כמרחב קטור, הפתוח לרבים, או נאסרה או צומצמה בנייה עליו לפי פקודה כל־שהיא, העומדת בתקפה באותו הזמן, בדבר תיכו־עיר או תכנית כל־שהיא שנתכנה לפיה, רשאית המועצה — באישורו של המושל — למהול על מס־עירייה על רכוש עירוני כל־שהוא על אותה קרקע — בין כולו ובין מקצתו, ככל אשר תמצא לנכון לפי ראות עיניה.

104.— (1) ערכה של כל קרקע בלתי־ממוזקת — לצרכי מסים — יהיה שישה אחוזים מן המאה מערך־הקרן שלה.

(2) ערכה של כל קרקע ממוזקת — לצרכי מסים — יהיה דמי־השכירות שאפשר לצפות לקבלם בהשכרתה, משנה לשנה, לתכלית שלה היא משמשת.

(3) ערכו של כל בניין — לצרכי מסים — יהיה דמי־השכירות שאפשר לצפות לקבלם בהשכרת אותו בניין, משנה לשנה, לאחר שינוכו מהם הסכומים הבאים, דהיינו — (א) אם לא יעלו דמי־השכירות, שאפשר לצפות לקבלם בהשכרתו של בניין, משנה לשנה, על 40 פונט — חלק רביעי אחד מאותם דמי־שכירות;

(ב) אם יעלו דמי־השכירות, שאפשר לצפות לקבלם בהשכרתו של בניין, משנה לשנה, על 40 פונט — חלק חמישי אחד מאותם דמי־שכירות, או סך עשרה פונטים, הכול לפי הסכום הגדול יותר;

בתנאי כי —

(i) אם הבניין משמש בקיבולת תעשייתית, שבה משתמשים במכונות המונעות בדרך מיכאנית, ינוכה חלק שלישי אחד מאותם דמי־שכירות;

(ii) מועצת עירייה כל־שהיא רשאית להתקין — בחוקי־עזר שהותקנו בהתאם לקביעותיה של הפקודה הזאת — כי חישוב ערכם — לצרכי מסים — של בניינים שבתחומי שטח העירייה ייעשה שלא בהתאם לקביעותיו של הסעיף־הקטן הזה.

(4) הושכר חדר כל־שהוא בבניין או הושכרו חדרים כל־שהם בבניין בשכירות־משנה, ערכם של אותם חדר או חדרים לצרכי מסים יהיה אותה מתכונת של ערך הבניין לצרכי מסים כמתכונת מספר החדרים, שהושכרו בשכירות־משנה, למספר החדרים שבבניין.

ועדת שופה.

105.— (1) היה תהיה לכל עירייה ועדת שומה מורכבת משלושה חברים, ובשם שניים מהם תקרא מועצת העירייה, מבין חברי מועצת העירייה או מבין בני־אדם שאינם חברי המועצה, ובשם אחד מהם יקרא המושל:

בתנאי כי — אם יאשר זאת המושל — תהיינה שתי ועדות שומה או יותר לעירייה כל־שהיא, וחבריָן יהיו קרואים כאמור לעיל.

(2) המושל יקרא בשם אחד מחברי ועדת השומה שהיה יושב־ראש בה.

(3) כל פעלים, צווים, עניינים ודברים, שהפקודה הזאת מזרה כי ועדת שומה תעשה או תיתן אותם, יהיו נעשים או ניתנים בהיתר ברוב דעות של חברי הוועדה:

בתנאי, שהיו רואים את ועדת השומה מורכבת כהלכה, אם בישיבה כל־שהיא אשר לה יהיו נוכחים היושב ראש וחבר אחד אחר, אך במקרה של חילוקי דעות בין היושב ראש ואותו חבר

אחר בעניין כל־שהוא, יסוייג להכרעה בשיבה של ועדת השומה, שבה יהיו נוכחים כל חברי הוועדה.

(4) ליושב־ראש ולשאר חברי ועדות שומה ישולמו תגמולים מקופת העירייה לפי אותם שיעורים, שתהיה מועצת העירייה עשויה לקבעם באישורו של המושל.

רשימת שומה.

106. ועדת השומה תכין — לפני יום החמישה־עשר בינואר, מדי שנה בשנתה, או — מקום שיהיו רואים את שומת מס הרכוש העירוני כאילו היתה הערך לצרכי מסים לפי התנאי לסעיף 107 — יום השלושים ואחד במארס מדי שנה בשנתה, או אותו תאריך מאוחר יותר, שיהיה המושל עשוי לקבעו בשנה מיוחדת כל־שהיא — רשימה, שתיקרא „רשימת שומה“, ואשר תציין — בגין כל קרקעות בלתי־מוחזקות, קרקעות מוחזקות ובניינים שבתחומי שטח העירייה — את הפרטים הבאים, דהיינו:—

(א) מספר השומה ;

(ב) הכתובת או ציין אחר של הרכוש ;

(ג) שם בעל הרכוש ;

(ד) שם המחזיק ברכוש, אם יש כזה בנמצא ;

(ה) תיאור הרכוש ;

(ו) דמי השכירות שאפשר לצפות לקבלם בהשכרתו של הרכוש משנה לשנה ;

(ז) אם הרכוש הוא קרקע בלתי־מוחזקת — ערך ההון של הרכוש ;

(ח) ערך הרכוש לצרכי מסים :

בתנאי שוועדת השומה לא תכלול ברשימת השומה בניין חדש כל־שהוא, שבנייתו עדיין לא שלמה (ש"ן קמוצה ; למ"ד שוואית), ובניין חדש לא יהיו רואים אותו כאילו שלמה בנייתו, עד־אשר יהיה הבניין, או חלק ממנו, מוחזק.

שומת ערך

לצרכי מסים.

פרק ס"ו.

107. ועדת השומה תשום את הערך לצרכי מסים בהתאם לקביעותיה של הפקודה הזאת : בתנאי שאם נשומו כל קרקע מוחזקת או קרקע בלתי־מוחזקת או בניין לפי קביעותיה של פקודת מס הרכוש העירוני, או פקודה כל־שהיא המתקנת את הפקודה הזאת או באה במקומה, אפשר יהיה לראות אותה שומה כערך לצרכי מסים, ובמקרה כזה — מקום שמסר העירייה עשוי להיות מורם מן הבעל — תהיה אותה שומה סופית, וקביעותיהם של הסעיפים 110 ו־111 לא תהולגנה עליה.

נחות מסויימים.

לצורך שומה.

108.—(1) כדי לאפשר לוועדת השומה לשום את ערכם — לצרכי מסים — של קרקעית או בניינים כל־שהם, החייבים בשומה, רשאית ועדת השומה לדרוש מאת בעליהם או המחזיק בהם להמציא דינים־וחשבונות על דמי־השכירות המשתלמים עליהם, להראות אותן תעודות, ולהמציא אותן ידיעות, הדרושות להכנת רשימת השומה או לכל צורך אחר לתכלית אותה שומה, ולצורך כיוצא באלה רשאים ועדת שומה או אדם כל־שהוא, שאותו מינתה לכך, להיכנס — בין זריחת השמש לשקיעתה — לאותו רכוש ולבדוק, ואם יש צורך בכך — גם למדוד אותו.

(2) אין להיכנס לפי הסעיף הזה לשום בית־מגורים, שמחזיקים בו למעשה, ללא הסכמת המחזיק בו, אלא־אם נמסרה — מקום שאפשר הדבר — לאותו מחזיק הודעה בכתב עשרים וארבע שעות מראש, הנוקבת כדי דיוק אפשרי את השעה שבה מתכוונים להיכנס כן.

(3) אדם כל־שהוא אשר —

(א) ממאן או חדל מלהמציא אותו דין־וחשבון או להראות אותן תעודות או למסור אותן ידיעות כאמור לעיל, במשך שבוע אחד למן היום שבו נדרש לעשות כן ; או

(ב) מוסר בידועים אותו דין־וחשבון בצורה כוזבת או בלתי־נכונה, או נותן אותן ידיעות בידעו בהן שהן כוזבות או בלתי־נכונות ; או

(ג) מעכב, מכשיל או מונע את ועדת השומה, או אדם כל־שהוא שאותו מינתה כאמור לעיל, מלהיכנס לאותם קרקעות או בניינים כל־שהם כאמור לעיל, מלבדם ומלמדוד אותם, יאשם בעבירה, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין — לקנס של חמישים פונט או למאסר של שישה חדשים או לאותם קנס ומאסר גם יחד.

109. רשימת השומה תפורסם מתוך שיוצגו העתקיה במשרד מועצת העירייה ובאותם מקומות אחרים, שיהיה המושל עשוי לקבעם ביום החמישה־עשר בינואר מדי שנה בשנתה, או לפני אותו תאריך, או — מקום שהיו רואים את שומת מס הרכוש העירוני כערך לצרכי מסים, לפי התנאי לסעיף 107 — ביום השלושים ואחד במאָרס מדי שנה בשנתה, או באותו תאריך מאוחר יותר, שיהיה המושל עשוי לקבעו בשנה מיוחדת כל־שהיא.
- 110.— (1) במשך שלושים יום מיום פרסומה של רשימת־שומה רשאי כל אדם (לרבות מועצת העירייה), הראאה את עצמו מקופח באותה רשימה בשל אחד מן הטעמים הבאים, הדיינו:—
 (א) שנכלל בשגגה כבעל קרקע או בניין או כמחזיק בהם,
 (ב) שלא נכלל כבעל קרקע או בניין או כמחזיק בהם,
 (ג) ששומת הערך — לצרכי מסים — של קרקע או בניין כל־שהם, שהוא בעליהם או מחזיק בהם אינה נכונה או אינה הוגנת,
 (ד) שאיזה אדם אחר הוצא בשגגה כן הרשימה,
 (ה) ששומת הערך — לצרכי מסים — של קרקע או בניין כל־שהם אינה נכונה או אינה הוגנת.
- לפנות אל ועדת השומה בבקשה, שתהיה ערוכה בטופס שבתוספת השתיים־עשרה על הפקדה הזאת, ליישר את הרשימה.
- (2) כל המבקש יישור ברשימת־השומה, פרט למועצת העירייה, ישלם אותם דמים וגם/או יפקיד אותם סכום על חשבון יציאות בגין בקשתו, שתהיה מועצת העירייה עשויה להתקינם בחוק־עזר.
- (3) ועדת השומה תעיין בכל הבקשות, שהוגשו בהתאם לסעיף־קטן (1), שבגינן שולמו כל דמים וגם/או פקדון, שנשבעו לפי סעיף־קטן (2), ותהיה רשאית ליישר את רשימת־השומה.
- (4) מקום שיישור של רשימת־השומה ישפיע במישרים על ענייני כל אדם זולת האדם, שהגיש בקשה לוועדת־השומה, לא ייעשה אותו יישור עד־אשר תינתן אפשרות לאותו אדם, שיושפע במישרים על־ידיי־כך, להשמיע את דבריו בפני הוועדה.
- (5) כל יישור של רשימת־השומה, שיעשה בהתאם לסעיף־קטן (3), יפורסם מתוך הצגה העתקו במקומות שבהם היתה מוצגת רשימת־השומה לפי קביעותיו של סעיף 109, לא יאוחר כאשר —
- (i) ביום החמישה־עשר במאָרס ; או
- (ii) מקום שהיו רואים את שומת מס הרכוש העירוני כערך לצרכי מסים לפי התנאי לסעיף 107 — ביום החמישה־עשר ביוני ; או
- (iii) מקום שקבע המושל תאריך לצרכי סעיף 109 — בתאריך שיהיה מאוחר מן היום החמישה־עשר במאָרס, או מן היום החמישה־עשר ביוני, הכול לפי העניין, באותו מספר ימים עצמו, שבו מאוחר התאריך, שקבעו המושל לצרכי סעיף 109. כן היום החמישה עשר בינואר או מן היום השלושים ואחד במאָרס, הכול לפי העניין.
- (6) כל קרקע או בניין, שהיו צריכים להיכלל ברשימת־שומה, אלא שהושמטו ממנה, לא יהיו פטורים — בגלל אותה השמטה — מחובתם. ועדת־שומה רשאית להוסיף אותם קרקע או בניין על הרשימה כל זמן שעומדת רשימת־השומה בתקפה, ולאחר־מכן ייעשו בעליהם או המחזיק בהם, הכול לפי העניין, חייבים בתשלום מס־העירייה לשנה שבה נעשתה אותה הוספה. לבעל אותם קרקע או בניין או למחזיק בהם, הכול לפי העניין, תימסר הודעה בכתב על כס־העירייה שנתום עליהם, ומס־העירייה שנתום כן יהיה נעשה משתלם — מתוך כפיפות לקביעותיה של הפקודה הזאת בדבר השגות וערעור — כתום שלושים יום מתאריך הודעה.
- 110א.— (1) ועדת־השומה רשאית להוסיף — מזמן לזמן במשך שנת־הכספים — על רשימת־השומה את הפרטים, הרשומים בסעיף 106, בגין —
- (א) כל בניין, שבנייתו שלמה (ש"ן קמוצה ; למ"ד שוואית) מאוחר מכדי שייכלל ברשימת־השומה כאשר הותקן בסעיף ההוא (הוא יהיה קרוי בסעיף הזה „בניין חדש“) ; או
- (ב) כל מגרש, שנוצר — בין מתוך פארצילאציה של קרקע כל־שהיא, ובין מתוך חלוקתה או תיכונה כשטחים או אחרים לבנייה — מאוחר מכדי שייכלל כמגרש, בין כקרקע

בלתי-מוחזקת ובין כקרקע מוחזקת, ברשימת-השומה כאשר הותקן בסעיף ההוא (והוא יהיה קרוי בסעיף הזה „מגרש חדש“).

ושומת אותם בניין חדש או מגוש חדש, בין כקרקע בלתי-מוחזקת ובין כקרקע מוחזקת, הכול לפי העניין, תהיה כלולה — החל מתאריך אותה הוספה — ברשימת-השומה, ותהווה דלק ממנה, ובגין שנת-הכספים, שבה נעשתה אותה הוספה, תהיה משתלמת עליהם אותה מתכונת של מס-העירייה, העשוי להיות מורם מהם, כמתכונת שאריתה של אותה שנת-הכספים, לכן האריך ההוסכה, לשנת-הכספים כולה.

(2) מקום שהוכללו בניין או מגרש חדשים ברשימת-השומה לפי סעיף-קטן (1) תמסור ועדת-השומה מיד לבעליהם, או למחזיק בהם — אם יש כזה בנמצא, הודעה בכתב על איחה הכללה.

(3) בעלי של כל בניין או מגרש חדשים, שהוכללו ברשימת-השומה לפי סעיף-קטן (1), או המהויק בהם, רשאים — במשך ארבעה-עשר יום מיום קבלת ההודעה לפי סעיף-קטן (2), וכל אדם אחר, לרבות העירייה, המוצא עצמו מקופח על-ידי אותה הכללה, רשאי — במשך ארבעה-עשר יום למן אותה הוספה, לפנות בבקשה אל ועדת-השומה בעניין אותה הכללה, לפי קביעותיו של סעיף 110 ובהתאם להן, וקביעותיו של אותו סעיף תחולנה על אותה בקשה. (4) ועדת-השומה תמסור מיד לכל אדם, הפונה בבקשה לפי סעיף-קטן (3), הודעה על הכרעתה בעניין אותה בקשה, ואותו אדם רשאי לערער — במשך ארבע-עשר יום מיום קבלת ההודעה — בפני בית-הדין לערעורים לפי קביעותיו של סעיף 111 ובהתאם להן, וקביעותיו של אותו סעיף תחולנה על אותה בקשה.

(5) כל הודעה לפי הסעיף הזה אפשר למסרה באותו אופן, שתהיה ועדת-השומה עשויה לראותו לנכון, לרבות פרסום בכל עיתון הנפוץ במחוז, שבו נמצאים הבניין או המגרש החדשים, וכל אדם, שעליו חלה אותה הודעה, יהיו רואים אותו כאילו קיבלה בתאריך שבו נמסרה כן, או — אם פורסמה בעיתון כל-שהוא כאמור לעיל — בתאריך אותו פרסום.

111.—(1) כל אדם (לרבות העירייה) אשר —

(א) פנה לוועדת-השומה בבקשה ליישר את רשימת-השומה; או

(ב) הושפע בכל בקשה כזאת,

רשאי לא יאוחר מאשר —

(i) ביום השלושים ואחד במאָרס; או

(ii) מקום שהיו רואים את שומת מס הרכוש העירוני כערך לצרכי מסים לפי התנאי לסעיף 107 — ביום השלושים ביוני; או

(iii) מקום שקבע המושל תאריך לצרכי סעיף 109 — בתאריך שיהיה מאוחר מן היום השלושים ואחד במאָרס, או מן היום השלושים ביוני, הכול לפי העניין, באותו מספר הימים עצמו, שבו מאוחר התאריך, שקבעו המושל לצרכי סעיף 109, מן היום החמישה-עשר בינואר או מן היום השלושים ואחד במאָרס, הכול לפי העניין.

הקרוב ביותר, לאחר פרסום רשימת-השומה המיושרת, לערער בפני בית-דין, שייקרא בית-הדין לערעורים, ויורכב בהתאם לקביעותיו של הסעיף הזה:

בחנאי כי — אם יאשר זאת המושל — יהיו שני בתי-דין לערעורים או יותר משניים לכל עירייה, ויורכבו כאמור לעיל.

(2) כל אדם, פרט לעירייה, הרוצה לערער בפני בית-דין לערעורים, ישלם אותם דמים וגם/או יפקיד אותו סכום לחשבון יציאות בגין ערעורו, שתהיה מועצת העירייה עשויה לקבעם בחוקי-עזר.

(3) בית-הדין לערעורים יהיה מורכב משלושה חברים, שאחד מהם תקרא בשמו מועצת העירייה, אחד מהם יהיה פקיד של ממשלת פלשתינה (א"י) ובשמו יקרא המושל, ואחד מהם יהיה איזה אדם שאינו פקיד של ממשלת פלשתינה (א"י) ובשמו יקרא המושל. המושל יקרא בשמו של אחד מאותם חברים שיהיה יושב ראש בבית-הדין לערעורים.

(4) ליושב-ראש ולהחברים האחרים של בתי-דין לערעורים ישולמו תגמולים מקופת העירייה לפי אותם שיעורים, שתהיה מועצת העירייה עשויה לקבעם באישורו של המושל.

ערעורים.

(5) כל הערעורים, המובאים בפני בית־הדין לערעורים לפי קביעותיה של הפקודה הזאת, יוכרעו ברוב דעות של חברי בית־הדין:

בתנאי שהיו רואים בית־הדין לערעורים כמורכב כהלכה, אם בבירורו של ערעור בשיבה כל־שהיא של בית־הדין נוכחים היושבי־ראש חבר אחד אחר, אך אם יהיו חילוקי־דעות בין היושבי־ראש ובין החבר האחר האמור, יבורר העניין מחדש בפני בית־הדין לערעורים שהיה מורכב משלושה חברים כאמור לעיל.

(6) בית־הדין לערעורים ישמע את דבריהם של מערער כל־שהוא, שערעורו הוגש בהתאם לסעיף־טז (1) ושבינו שולמו כל דמים וגם/או פקדון שנקבעו לפי סעיף־קטן (2), ושל המשיב, או — לפי שיקול דעתו של בית־הדין לערעורים — של כל אדם אחר בשם המערער או המשיב, וכן רשאי הוא לשמוע את דבריהם של אותם עדים ולדרוש אותן תעודות, שהיה עשוי לראותם נחוצים.

(7) הכרעת בית־הדין לערעורים תהיה סופית, ולא יהיה כל ערעור עליה בפני שום בית־משפט:

בתנאי כי בית־הדין לערעורים יהיה רשאי למסור, או — אם ציווה אותו בית־משפט נהווי לעשות כן — יכסור, את הכרעתו בצורה של הרצאת עניין המשפט במידה שהוא נוגע בנקודת־החוק לחוות דעתו של בית־המשפט המכוון.

(8) ועדת־השומה תתקן את רשימת־השומה בהתאם לכל הכרעת של בית־הדין לערעורים, 111א. כל אדם החייב לשלם מס־עירייה כל־שהוא, שהוטל לפי הפקודה הזאת, ישלם את סכומו של מס־העירייה הנ"ל בתאריך שבו עומד מס־העירייה לפרעון, אף־על־פי שערער בפני בית־הדין לערעורים לפי סעיף 111, ובאותו תאריך עדיין לא הוכרע ערעורו:

בתנאי כי מקום שיעשה תיקון ברשימת־השומה בהתאם להכרעת בית־הדין לערעורים, יחזור ההפרש — אם יש כזה בנמצא — או ייוקף לחשבונו של האדם החייב כמס, אם שילם יותר מדי, או — אם שילם אותו אדם מעט מדי — ישלם את ההפרש — אם יש כזה בנמצא, ויהיה אפשר להיפרע אותו ממנו כאילו היה פיגור בתשלום מס־העירייה.

112. כל אדם העורך ביודעים הרצאת־דברים כוזבת או מוסר ידיעות כוזבות —

(א) בכל בקשה ליישור רשימת שומה, או

(ב) לכל בית־דין לערעורים, שנתכונן לפי קביעותיה של הפקודה הזאת,

יאשם בעבירה, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין — לקנס של חמישים פונט או למאסר של שישה חודשים או לאותם קנס ומאסר גם יחד.

113. ראש העירייה רשאי לתקן — באישורו של המושל — טעות בלבד כל־שהיא ברשימת שומה.

114. מס־עירייה, שחשבו לפי ערך לצרכי מסים, כנצוי ברשימת־השומה, כפי שיישרה אותה ועדת־השומה, ותיקנה אותה הוועדה היא בהתאם להכרעה כל־שהיא של בית־הדין לערעורים, אם הוגשה בקשה כל־שהיא על אותם דברים כסדרם, ישלמום —

(א) בגין מס־עירייה על רכוש עירוני על בניינים, קרקע מוחזקת וקרקע בלתי־מוחזקת — בעליהם,

(ב) בגין מס־עירייה כל־שהוא שאינו מס־עירייה על רכוש עירוני, מתוך כפיפות לקביעותיו של סעיף 102(ג) ו־ד), על בניינים וקרקע מוחזקת — המחזיק בהם, בשני שיעורים שווים ביום האחד בספטמבר וביום האחד בינואר כסדרם:

בתנאי שעירייה כל־שהיא רשאית להתקין — בחוקיעור שיותקנו בהתאם לקביעותיה של הפקודה הזאת — תשלום מס־עירייה בשיעורים ובתאריכים אחרים.

114א. (1)— מועצת עירייה רשאית להתקין בהחלטה — באישורו של המושל — כי אם לא ישולם סכום כל־שהוא בגין מס־עירייה על רכוש עירוני, מס־עירייה כללי או מס־עירייה לחינוך, במשך שישה חודשים למן התאריך שבו נעשה אותו סכום משתלם לפי קביעותיה של הפקודה הזאת, יוסף עליו סך שאינו עולה על 20 אחוזים מן המאה בסכום שלא שולם, כקנס על אותו אי־פרעון, וקביעותיה של הפקודה הזאת המתייחסות לגבייתם והיפרעותם של מס־עירייה יחולו על גבייתו והיפרעותו של אותו הסך:

חייב במס־עירייה כל זמן שערער תלוי ועומד.

ענשים על עבירות מסוימות.

טעויות לבלרים.

חשולם מס־עירייה.

קנס על איתשולם מס־עירייה.

בתנאי שתהיה המועצה רשאית — באישורו של המושל — למחול, לאחר שיובאו לפניה טעמים נאותים, על אותו קנס בשלמותו או בחלקו, וכן רשאית היא להפקיע או לשנות אותה מחילה מזמן לומן, במקרה של אי־פרעון נמשך והולך.

(2) משהחליטה מועצת עירייה החלטה כרשום בסעיף־קטן (1), תפורסם הודעה על־כך בעיתון.

(3) מקום שזוקף לחובה סכום כל־שהוא בגין מס־עירייה כל־שהוא, שאליו מתייחסת החלטה כאמור לעיל, בזמן שבו מתפרסמת הודעה על אותה החלטה בעיתון, לא יחול הקנס, שהותקן בסעיף (1), על אותו הסכום או חלק כל־שהוא ממנו — אלא אם ובה במידה אשר אותו סכום, או חלק כל־שהוא ממנו, זקופים לחובה כתום שישה חדשים למן תאריכו של אותו פרסום.

115.—(1) נותר סך כל־שהוא, העשוי להשתלם בגין מס־עירייה כל־שהוא המורש לפי קביעותיה של הפקודה הזאת, בלתי משולם כתום תקופת המשיה־עשר יום לאחר יום פרעונו, תימסר לאדם החייב בתשלום אותו מס־עירייה הודעה בכתב, שבה ייקרא לשלם את הסך הזה במשך המשיה־עשר יום למן מסירתה של אותה הודעה לו.

(2) אי־אפשר למצוא את האדם החייב לשלם אותו מס־עירייה, או מסרב הוא מלקבל הודעה, יהיו רואים אותה הודעה כאילו נמסרה כהלכה מתוך הצגתה במשרד העירייה וקביעת העתק שלה על־פני מקום ניכר לעין ברכוש שעליו משתלם מס־העירייה.

כמו כן יהיו רואים את ההודעה כאילו נמסרה מסירה מספקת, אם נמסרה, או הועברה בדואר, אל כתבתו הידועה לאחורונה מקום ששייך הרכוש לבעלים בחלקים בלתי־מחולקים יהיו רואים את ההודעה כאילו נמסרה לבעל־הרכוש, אם תימסר, או תועבר בדואר, אל כתבתו הידועה לאחורונה של אחד מן הבעלים במשותף.

(3) אם לא שולם אותו מס־עירייה כתום המשיה־עשר יום למן מסירת אותה הודעה כאמור לעיל, יהיה למס שבתשלומו חל פיגור, וראש העירייה יהיה רשאי ליתן כתב־פקודה — בחתימת־ידו ובחותם העירייה — ערוך אל גובה מסים של העירייה, הפוקד עליו לדרוש תשלום מידי של הסכום המגיע, ובמקרה אי־פרעון התשלום — להרוים אותו חשלוּם מתוך שימת־יד על מיטלטליו של האדם, החייב בתשלום, ומכירתם באופן שהותקן להלן.

(4) (א) גובה מס־העירייה יתבע מן האדם, החייב בתשלום, כי ישלם מיד את הסכום הנזכר בכתב־הפקודה, ומשיסרב או יתרשל מלשלם ייכנס הגובה לביתו, למקומו או לקרקעו וישים יד על אותם מן החפצים השייכים לו, אשר יהיה גובה מס־העירייה רואה אותם מספיקים וכן — מתוך כפיפות לקביעותיו של הסעיף הזה — ישמור את החפצים, שהושמה עליהם יד כן, על יציאותיו ומשימותיו של האדם שלא פרע את התשלום, במשך ארבעה־עשר יום, או — אם הוגשה תביעה משפטית לפי פסקה (1) של הסעיף־הקטן הזה — עד שיינתן פסק־דין או צו באותה תביעה משפטית.

(ב) לא שילם האדם, שלא פרע את מסיו, במשך ארבעה־עשר הימים, את הסך המגיע, יחד עם יציאות שימת־היד ומשימותיה, יימכרו החפצים — מתוך כפיפות לכל פסק־דין או צו של בית־המשפט בחביעה משפטית שהוגשה לפי פסקה (1) של הסעיף הזה — במכירה פומבית, בהתאם לצו שיתן ראש־העירייה:

בתנאי שאם היו החפצים, שעליהם הושמה יד, חפצים ביי־כלייה, אפשר למכרם מיד במכירה פומבית בצו מאת ראש העירייה.

(ג) פדיון המכירה ישמש בתשלום הסך המגיע, בצירוף יציאות הוצאות לפרעל הוצאותיה, והעודף — אם יהיה כזה בנמצא — יוחזר לבעלים.

(ד) ראש העירייה רשאי להוציא כתב־פקודה נוסף, המרשה ודורש את גובה מס־העירייה — אם אינו יכול להיכנס לבית או מקום כל־שהם של האדם שלא פרע את התשלום, כדי להוציא את כתב־הפקודה לפועל — לפרוץ את הבית או המקום האמורים בשעות היום במעמד המוכתר או שני נכבדים של השכונה, שבה נמצאים הבית או המקום, או במעמד שוטר, ולהיכנס לבית או למקום, ולהוציא לפועל את כתב־הפקודה המקורי, באופן שהותקן בסעיף הזה.

משימותו משפטית
על היפרעות
תשלום.

(ה) לא ייזר — מכח תקפו של כל כתב-פקודה, שניתן על-פי הסעיף הזה — לשים יד על, או למכור, כל סחורות או חפצים, הפטורים משימת-יד לפי קביעותיו של סעיף 3 מפקודת הפרוצידורה האזרחית, 1938.

סס' 14 לש' 1938.

(ו) מקום שהושמה יד על חפצים כלשהם לפי קביעותיו של הסעיף הזה, רשאי כל אדם, המוצא עצמו מקופה בגלל שימת-היד, להגיש תביעה משפטית על העירייה, ולתבוע את החזרת החפצים או את תמורתם, בין בצירוף דמי-נזק ובין שלא בצירוף דמי-נזק, בשל —

(i) עיכובם, או

(ii) כל נזק שנגרם להם, או

(iii) כל צער בלתי-חוקי, שלא-כדין או יתר על המידה, או

(iv) כל עברה (בי"ת ורי"ש קמוצות) או פגיעה בכל מיטלטלים, או נכסי דלא-ניידי אחרים;

או רשאי הוא להגיש תביעה משפטית על נזק כל-שהוא, שנגרם כאמור לעיל, והעירייה תהיה אחראית לכל דבר שנעשה או שמיומר בו כי נעשה לפי הסעיף הזה, ואפשר יהיה ליתן פסק-דין עליה על-יך:

בתנאי כי —

(א) שום תביעה משפטית כזאת לא תוגש לאחר תום ארבעה-עשר יום מיום שימת-היד על החפצים;

(ב) מקום שהגיש תביעה משפטית כזאת האדם, שנאמר בו כי פיגר בתשלום מסי-העירייה שלו, לא יעוין בבקשה, אלא-אם השליש בבית-משפט את סכום מסי-העירייה, שבו נאמר הפיגור, או אם נתן ערבות על אותו סכום, כדי הנחת דעתו של בית-המשפט, או אם פיטרוהו מתשלום דמי-המשפט, כולם או מקצתם, מחמת עוני, בהתאם לפקודה כל-שהיא או כללי בית-משפט כל-שהם.

(5) (א) קביעותיהן של תקנות (4) ו-(6) מתקנות-המסים (גבייה) תחולנה על משא-ומתן משפטי, שהוחל בו לפי הסעיפים-הקטנים (3) ו-(4) של הסעיף הזה, כדי להיפרע כל מסי-עירייה, כאילו היה זה מס, שאפשר להיפרע אותו לפי פקודת המסים (גבייה).

(ב) משנהגים לפי התקנות 4 ו-6 מתקנות-המסים (גבייה) כאמור לעיל, תהיינה התקנות הזן נקראות מתוך כפיפות לשינויים הבאים, דהיינו: —

(i) המלים „ראש עירייה“ יהיו רואים אותן כאילו הן באות כסדרן במקום המלים „פקיד מחוז“ ו„מושל מחוז“, כל מקום שהללו מצויות באותן תקנות;

(ii) המלים „גובה מסי-העירייה“ יהיו רואים אותן כאילו הן באות כסדרן במקום המלים „גובה מסים“, כל מקום שהללו מצויות בתקנה 4 האמורה;

(iii) המלים „קופת עירייה“ יהיו רואים אותן כאילו הן באות במקום המלים „בית-האוצר של הממשלה“, המצויות באותה תקנה 4;

(iv) מקום שימשו הטפסים הנאותים, הרשומים בתוספת על תקנות-המסים (גבייה), במשא-ומתן משפטי לשם היפרעות את מסי העירייה כאמור לעיל, ישנו אותם הטפסים כל-כמה שיהיה צורך בדבר, כדי לעשותם חלים על העניין.

(6) מקום שעשוי כל מסי-עירייה להיות מורם, לפי קביעותיה של הפקודה הזאת, מכל בעל בניין או קרקע, ואותם בניין או קרקע שייכים לבעליהם בחלקים בלתי-מחולקים, אפשר לגבות אותו מסי-עירייה מכל אחד מן הבעלים-במשותף או מיותר מאחד מהם, האדם או בני-האדם, שמהם נגבה מסי-העירייה, תהיה נודעת להם זכות לדרוש מן הבעל-במשותף או הבעלים-במשותף האחרים, כי יתרמו את חלקם בתשלום המס, במתכונת חלקיהם כסדרם, ויהיו רשאים לעקל את ההכנסה מאותם בניין או קרקע עד-אשר ייפרעו את הסכום המגיע מאת הבעלים-במשותף האחרים.

(7) למרות כל הכלול בסעיפים-הקטנים (3), (4) או (5) של הסעיף הזה — מקום שמפגרים בתשלום מסי-עירייה, רשאי ראש העירייה — במקום להתחיל במשא-ומתן משפטי כדי להיפרע אותו מסי-עירייה, או להמשיך בו לפי הסעיפים-הקטנים האמורים — לכונן משא-ומתן משפטי כדי להיפרע אותו מסי-עירייה כחוב אורחי.

חוקי פלשתינה(א"י),
ע' 2304,
פרס קפ"ו.

(8) בסעיף הזה —

„גובה מס־עירייה“ מובנו כל אדם, שאותו מינו או את ידו מילאו ראש העירייה, או — באין ראש עירייה — המושל, לשמש בתפקידו של גובה מס־עירייה, כולם או מקצתם, כפי שנקבע בזה ;

„חפצים“ כוללים כל מין של מיטלטלים ;

„מוכרת“ כולל כל אדם, שאותו מינה מושל מחוז לשמש בתפקידו מוכרת.

(9) הראייתם של ספרים, שמיומר בהם כי הם כוללים כל מס־עירייה או שומה, אשר נערכו לפי הפקודה הזאת, תתקבל — ללא כל הוכחה אחרת שהיא — כעדות מוחזקת על קביעת מס־העירייה או עריכת השומה, הנוכרים בהם, ועל תקפם החוקי.

116.—(1) בלי לפגוע בזכותו לפי סעיף־קטן (3) של סעיף 115 לפקוד כי תושם יד על מיטלטליו של אדם, שלא שילם מס־עירייה, וכל אלה יימכרו, רשאי ראש העירייה — משסירב או התרשל אותו אדם מלשלם את הסך שנוכר בהודעה, כפי שהותקנה בסעיף־קטן (1) של סעיף 15 — לאחר תום חמישה־עשר יום למן מסירת אותה הודעה —

(x) לעקל כל דמי־שכירות או חובות המגיעים לאותו אדם ;

(ב) אם אותו אדם הוא פקיד או מועבד של הממשלה, או מקבל משכורת או תשלום מאדם כל־שהוא, לעקל אותו חלק של משכורתו או תשלומו, אשר לא יעלה — יחד עם כל חלק אחר של אותם משכורת או תשלום, העשויים להיות כפופים לעיקול קודם כל־שהוא, שנעשה בין לפי הסעיף הזה ובין לפי סעיף 7 של פקודת־המסים (גבייה) — על רבע אחד של כלל משכורתו או תשלומו.

(2) צו עיקול של דמי־שכירות או חובות, המגיעים למי שלא פרע את מסיו, יהיה בטיפס ז' שבתוספת על תקנות־המסים (גבייה), וצו עיקול של משכורת או תשלום, המגיעים למי שלא פרע את מסיו, יהיה בטופס ח' של התוספת האמורה, שישונו כלהלן :

(א) בהחלפת הביטויים „פקודת מסים (גבייה)“, „סעיף 7“, „מסים“, „אגרת הררישה לתשלום מס מס' שנשלחה אל“, „משרד המחו של נפת“ ר, „בושל מחוז, מחוז“, המצויים בכל אחד מן הטפסים האמורים, בביטויים „פקודת עיריות, 1934“, „סעיף 116“, „מס־עירייה“, „הודעה שנמסרה ל-“, „קופת־עירייה“, ר, „ראש עירייה של“ כסדרם ;

(ב) בהחלפת המלה „משכורת“ והביטוי „רבע ממשכורתו (ממשכורתה)“, המצויים בטופס ח' האמור, במלים „משכורת או תשלום“ ובביטוי „אותו חלק ממשכורתו (ממשכורתה) או מתשלומו (מתשלומה)“, אשר יהיה שווה — יחד עם כל חלק אחר של אותם משכורת או תשלום, העשויים להיות כפופים לעיקול קודם כל־שהוא, שנעשה בין לפי סעיף 116 של פקודת עיריות, 1934, ובין לפי סעיף 7 של פקודת המסים (גבייה) — ל מכלל משכורתו (משכורתה) או תשלומו (תשלומה)“, כסדרם.

(3) כל אדם, הרואה את עצמו מקופח בגלל עיקול כל־שהוא שנערך — לפי הסעיף הזה — על כספים כל־שהם, המגיעים לו, רשאי להגיש תביעה משפטית על העירייה, ולתבוע כי תחזיר לו או תשחרר את הכספים שעוקלו כן, בצירוף דמי־גנוק או שלא־בצירוף דמי־גנוק, והעירייה תהיה אחראית לכל דבר שנעשה או שמיומר בו כי נעשה לפי הסעיף הזה, ואפשר יהיה להוציא פסק־דין עליה בשל־כך :

בתנאי כי —

(א) שום תביעה משפטית כזאת לא תוגש לאחר תום ארבעה־עשר יום מתאריך העיקול ;

(ב) מקום שהגיש תביעה כזאת האדם, שנאמר בו כי פיגר בתשלום מס־העירייה שלו, לא יעויין בת, אלא־אם השליש בבית־משפט את סכום מס־העירייה שבו נאמר הפיגור, או אם נתן ערבות לאותו סכום כדי הנחת דעתו של בית־המשפט, או אם פיטרחהו מתשלום דמי בית־המשפט, כולם או מקצתם, בגלל עניו, בהמשך לפקודה כל־שהיא או כללי בית־משפט כל־שהם.

עיקול דמי־שכירות, חובות, משכורת או תשלום שהכיס למי שאינו פורע את מסיו.

פרק קל"ו.

חוקי פלשהינה (א"י), ע' 2304.

העברת נכסי
דלאנידי מרשות
לרשות כפופה
לתעורת אישור
ששולם מס רכוש
עירוני.

117.—(1) שום העברה מרשות לרשות של נכסי דלאנידי כלשהם, הנמצאים בשטח של עירייה, לא תירשם בפנקסי ממשלה כלשהם, אלא אם תוראה לרשם או לסגן רשם תעורת-אישור חתומה בידי ראש-העירייה, האומרת שכל מסיעירייה על רכוש, שיש לשלם על אותו רכוש, שלמו במלואם, או ששום מסיעירייה על רכוש אינו עשוי להשתלם על אותו רכוש, הכול לפי העניין.

(2) כל תעורת-אישור כאמור לעיל, המתיימרת להיות חתומה בידי ראש העירייה, תקובל בידי הרשם או סגן הרשם כחתומה כן, אלא אם יתלבן לו, שאינה חתומה כן.

(3) לא יוקשה על כל העברה מרשות לרשות של נכסי דלאנידי כלשהם רק מחמת טעם זה בלבד, שלא כולא אחר קביעותיו של סעיף-קטן (1), או שנמצא חסרון כלשהוא בתעורת-אישור כלשהיא כאמור לעיל.

תיקון סעיף 123
של הפקודה
העירית.

25. סעיף 123 של הפקודה העיקרית יתוקן במחיקת המלים „שני פונט או למאסר שלא יעלה על ארבעה-עשר ימים“, המצויות בו, והחלפתן במלים „עשרים פונט או למאסר של חדשים“.

הכנסת סעיף חדש
132 לפקודה
העירית.

26. הפקודה העיקרית תתוקן מתוך שיכניסו בה, מיד אחרי סעיף 132, את הסעיף הבא, כסעיף 132א:—

132א.—(1) בלא לפגוע בקביעותיה של הפקודה הזאת או חוקי-הורעות וכו'.

עזר כלשהם שהותקנו לפיה, מקום שלפי הפקודה הזאת תינתנה, או יכולות להינתן הודעה או ידיעה אחרת כלשהן, יהיו רואים אותן הודעה או ידיעה אחרת כאילו ניתנו או נערכו כהלכה לאותו אדם אם—

(א) נמסרו לאותו אדם, או במקום מגוריו הרגיל או הידוע לאחרונה, למישהוא מבני משפחתו המבוגרים, או לאדם כל-שהוא העובד או המועסק באותה משפחה; או

(ב) הושארו במקום מגוריו או עסקיו הרגיל או הנודע לאחרונה של אותו אדם; או

(ג) נשלחו בדואר במכתב רשום, ששולמו עליו דמי דואר, הערוך אל אותו אדם במקום מגוריו או עסקיו הרגיל או הנודע לאחרונה; או

(ד) הוצגו במקום ניכר לעין במקום, אם יש כזה בנמצא, שאילו מתייחסת ההודעה.

(2) הודעה או ידיעה אחרת כלשהן, שנדרש או הורשה — בפקודה הזאת או לפיה — ליתן או לערוך לבעליו של מקום כלשהוא או למחזיק בו, יהיו רואים אותן כאילו נערכו כהלכה אליהם, אם נערכו אליהם בתואר „הבעל“ או „המחזיק“ של אותו מקום, ללא כל שם או תיאור נוסף.

תיקון התוספת
השנייה ע5
הפקודה העיקרית.
מס' 6 לש' 1946.

27. פסקת-משנה (ד) של פסקה 2 מן התוספת השנייה על הפקודה העיקרית (כפי שחוקקה בסעיף 25(ב) של פקודת העיריות (תיקון), 1945) תופקע, ופסקת המשנה הבאה תבוא במקומה:—

„(ד) שילם — במשך תקופה של שנים-עשר חודש, עובר לתאריך שקבעו המושל כתאריך התחלה להכנת פנקס הבחורים, או לעיין מחדש בו, לפי סעיף 14 של הפקודה הזאת — מסיעירייה כלשהם, המגיעים ממנו בגין תקופה כלשהיא של שנים-עשר חודש, כדי סכום של פונט אחד לכל-הפחות, על רכוש הנמצא בשטח העירייה“;

תיקון התוספת
השלישית ע5
הפקודה העיקרית.

28. פסקה 1 של התוספת השלישית על הפקודה העיקרית תתוקן כלהלן:—
(א) בהפקעת פסקת-משנה (ד) של אותה תוספת והחלפתה בפסקת-המשנה הבאה:—

„(ד) הוא בעליהם של נכסי דלאנידי בשטח העירייה, או היה מושבו כרגיל בשטח העירייה במשך תקופה של שנים-עשר חודש עובר לתאריך שקבעו המושל כתאריך

התחלה להכנת פנקסי-הבוחרים, או לעיון מחדש בו, לפי סעיף 14 של הפקודה הזאת, וכן”;

(ב) בהפקעת החלק ההוא של פסקת-משנה (ה) מאותה תוספת, הקודם לתנאי שבה (כפי שהוקק בסעיף 12 של פקודת העיריות (תיקון), 1940), והחלפתו בחלק הבא:—

מס' 3 לש' 1940.

„(ה) שילים — במשך תקופה של שנים-עשר חדש, עובר לתאריך שקבעו המושל כתאריך התחלה להכנת פנקסי-הבוחרים, או לעיון מחדש בו, לפי סעיף 14 של הפקודה הזאת — כסיערייה וגם/או מיסים, המגיעים ממנו למועצה, כדי סכום של 500 מילים לכל-הפחות בגין תקופה כל-שהיא של שנים-עשר חדש:”.

29. פסקת-משנה (ג) של פסקה 2 מן התוספת הרביעית על הפקודה העיקרית (כפי שהוקקה בסעיף 26 של פקודת העיריות (תיקון), 1945) תתוקן בהכנסת המלים — „המגיעים ממנו”

תיקון התוספת הרביעית על הפקודה העיקרית. מס' 6 לש' 1945.

בין המלים „מסיערייה” והמלים „כדי סכום” הוצויות בשורה השנייה של אותה פסקה. 30. התוספת השישית על הפקודה העיקרית תתוקן במחיקת המלים —

תיקון התוספת השישית על הפקודה העיקרית.

„שילמתי את מסיערייה או המסים (*) הנוכרים להלן, המגיעים ממני בגין הנכסים למטה”.

המצויות בה, והחלפתן במלים הבאות:—

„שילמתי את מסי העירייה או המסים (°) הנוכרים להלן, המגיעים ממני בגין הנכסים הנוכרים להלן”.

31. התוספת השביעית על הפקודה העיקרית תתוקן כלהלן:—

תיקון התוספת השביעית על הפקודה העיקרית.

(א) מתוך שתוחלף הנקודה, המצוייה בסוף תקנה 5, בפסיק, ויוסף המשפט הבא מיד לאחר-מכן:—

„ופקיד-הבחירות יודיע למושל בכחב, תיכף לאחר זאת, את שמותיהם של בני-האדם ההם, והמושל יגרום ששמותיהם יפורסמו בעיתון.”;

(ב) מתוך שתוכנסנה בתקנה 6 המלים „עלידי הנציב העליון בהתאם לסעיף 18” מיד לאחר המלה „שייקבע”, המצוייה בשורה האחרונה של התקנה הזאת;

(ג) מתוך שתוחלף הנקודה, המצוייה בסוף פסקה (ז) של תקנה 11, בפסיק, ותוכנס הפסקה הבאה, כפסקה (ח), בסוף התקנה הזאת:—

„(ח) פקיד-מחוז כל-שהוא של הנפה, שבה נמצא שטח העירייה”.

32. התוספת השמינית על הפקודה העיקרית תתוקן כלהלן:—

תיקון התוספת השמינית על הפקודה העיקרית.

(א) בתוספת הדברים הבאים בסוף פסקה (3) של תקנה 1:—

„פקיד-הבחירות יגרום כי שמות המועמדים, שנבחרו כן, יפורסמו בעיתון.”;

(ב) במחיקת הנקודה, המצוייה בסוף פסקה (18) של תקנה 5, התוספת הדברים הבאים מיד לאחר-מכן:—

„ויגרום כי שמות המועמדים שנבחרו יפורסמו בעיתון.”

33. הפקודות הבאות מופקעות בזה:—

הפקעה.

- (1) פקודת עיריות (תיקון), 1935.
- (2) פקודת עיריות (תיקון), 1937.
- (3) פקודת עיריות (תיקון) (מס' 2), 1940.
- (4) פקודת עיריות (תיקון) (מס' 3), 1940.
- (5) פקודת עיריות (תיקון), 1942.
- (6) פקודת עיריות (תיקון), 1943.

מס' 2 לש' 1935.
מס' 4 לש' 1937.
מס' 28 לש' 1940.
מס' 45 לש' 1940.
מס' 17 לש' 1942.
מס' 11 לש' 1943.

א. ג. קאנינגהאם

נציב עליון.

20 בנובמבר, 1946.